

4. článok: O ospravedlnení (AV)

Kolosenským 1:19 Lebo Boh za dobré uznal, aby v Ňom prebývala všetka plnosť²⁰ a aby Ním zmieril so sebou všetko, aj čo je na zemi aj čo je v nebesiach, a priniesol pokoj v krvi Jeho kríža.²¹ Aj vás, ktorí ste kedysi boli odcudzení a vo (svojich) zlých skutkoch ste zmýšľali nepriateľsky,²² teraz zmieril so sebou Jeho smrťou v ľudskom tele, aby vás postavil pred seba svätých, nepoškvrnených a bez úhony,

Kolosenským 2:13 Aj vás, ktorí ste boli mŕtvi v priestupkoch a neobriezke svojho tela, oživil spolu s Ním, keď nám odpustil všetky priestupky¹⁴ a dlžobný úpis, ktorý s predpismi (zákona) proti nám bol a nám prekážal, vymazal a odstránil, pribijúc ho na kríž.

„Niečo za niečo!“ Takto to niekedy funguje medzi ľuďmi. Nie vždy je to pravda, ale veľakrát áno. Boh sa riadi iným. Jeho heslo znie: „Všetko za všetko.“ Všetky tvoje viny a hriechy dáva nám Kristus za svoju nevinu a spravodlivosť. To dáva každý deň!

Na našom oltári je krásny obraz. Vzkriesený Kristus podáva ruku žene – cirkvi – svojej neveste. On je oblečený do plachty. Tento odev nám pripomína Jeho vzkriesenie a Cirkev je oblečená do šiat z brokátu vyšívaneho zlatom. V dobe, kedy bol namaľovaný tento obraz stáli také šaty nesmierne bohatstvo.

Obrovský rozdiel medzi týmito dvoma odevmi. Ten rozdiel nám pripomína, že Kristus schudobnel kvôli nám.

„Veď poznáte milosť nášho Pána Ježiša Krista, že hoci bol bohatý, schudobnel pre vás, aby ste vy zbohatli Jeho chudobou.“
2.Korinským 8:9

Kristus sa narodil, aby sa vymenil s nami. On prebral náš trest.

„Toho (Ježiša Krista), ktorý nepoznal hriech, urobil hriechom za nás, aby sme my boli v Ňom spravodlivosťou pred Bohom.“
2.Korinským 5:21

On niesol trest naše hriechy sveta. Kristus sa stal baránkom, ktorý sa za nás obetoval, aby nám mohlo byť odpustené. To je evanjelium. Radostná správa.

Kedysi dávno Gréci zažili veľkú útok perzskej armády. Aténčanov bolo nesmierne málo na takú obrovskú armádu. Tí, ktorí išli do boja, išli sa v podstate obetovať, aby ostatní mali čas uniknúť a zachrániť sa. Ale oni zvíťazili. Bežec, ktorý po boji bežal to povedať, povedal dve slová: „Zvíťazili sme.“ Aténčania očakávali, že všetci skôr či neskôr zahynú, že všetko stratia aj vrátene svojich život a predsa boli zachránení.

Aj my sme mali všetko stratiť a večne zahynúť, ale nie! Budeme žiť, pretože za nás zvíťazil Ježiš Kristus. Naše vierovyznanie hovorí o tom toto:

„Ďalej učíme, že odpustenie hriechov a spravodlivosť pred Bohom nemôžeme dosiahnuť vlastnými zásluhami, skutkami a zadosťučinením.

Odpustenie hriechov dostávame a pred Bohom sme ospravedlnení len z milosti pre Krista vierou, keď veríme, že Kristus trpel za nás a že pre Neho nám bude hriech odpustený, spravodlivosť a večný život budú nám darované. Boh chce túto vieru uznať za spravodlivosť, ktorá platí pred Ním a započítať ju - ako hovorí sv. Pavol v 3. a 4. kapitole listu Rímskym.“

Naše vierovyznanie sa odvoláva na dôležitú časť Písma: „Ale teraz sa bez zákona zjavila spravodlivosť Božia, ktorú dosvedčujú zákon i proroci, a to spravodlivosť Božia z viery v Ježiša Krista všetkým veriacim; lebo niet rozdielu: Všetci totiž zhrešili a nemajú slávy Božej, ale ospravedľovaní sú zadarmo z Jeho milosti skrze vykúpenie v Kristovi Ježišovi.“ (Rímskym 3:21- 24)

Ak si tieto verše počul, alebo čítal, tak nemôžeš Bohu povedať: „Však Ja som dobrý! Ja sa vnímam ako dobrý! Ja niekedy aj rozmýšľam o Bohu. To by malo Bohu stačiť, musí ma zachrániť!“ On ťa prijíma hoci si pre hriechy neprijateľný. On je dobrý k tebe, je láska.

Počuj Kristov hlas. On ti hovorí: „Kto verí v Syna, má večný život, kto však neposlúcha Syna, neuvidí život, ale hnev Boží zostáva na ňom.“ Ján 3:36

„Veru, veru, hovorím vám: Kto počúva moje slovo a verí Tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nejde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“ Ján 5:24

Jeho milosť a láska má na tvoj život najdôležitejší vplyv. Naša minulosť má na nás veľký vplyv. Naša minulosť určuje - determinuje budúcnosť aj prítomnosť. Dedičný hriech je moc, ktorá má na nás veľký vplyv. Je to moc, ktorá ovplyvňuje naše správanie, myslenie a aj to, čo hovoríme.

Ale tí, ktorí prijali Evanjelium. Prijali úplne inú moc. Prijali moc Božiu na spasenie každému.

„Boh vytrhol nás z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna. V ňom máme vykúpenie, odpustenie hriechov.“ (Kolosenským 1:13 – 14)

Náš kresťanský život potrebuje energiu. Sme ako motor, ktorý potrebuje benzín sami ho nevytvoríme. Musíme ho prijímať. Nie sme perpetuum mobile.

Božia milosť a láska je nám silou, mocou – alebo môžeme povedať aj energiou.

AV hovorí, že nie dedičný hriech alebo dokonca ani naše dobré skutky, ale Božia milosť nás formuje, ovláda, určuje naše konanie a smer života. Túto milosť prijímame vierou.

„My však hovoríme o takej viere, ktorá nie je prázdny uvažovaním, ale vyslobodzuje zo smrti, tvorí v srdciach nový život a je dielom Ducha Svätého. A o viere učíme, že samou vierou v Krista sme pokladaní za spravodlivých, čiže Boh nás prijíma.“ (Apológia AV)

My by sme radi k tomuto článku niečo pridali, radi by sme si ho upravili podľa ľudských túžob a prianí. Radi by sme zmenili to Božie všetko za všetko upravili na toto: „Všetko za všetky naše hriechy a naše príspevok.“ Radi by sme verili v milosť Božiu a k tomu niečo k nej pridali: dodržiavanie prikázanie, pekný kresťanský život. ľahko môžeme podľahnúť pokušeniu, že toto budeme robiť získame viac Božieho požehnaní. Ale aj čo sa týka božieho požehnaní, tak žijeme z milosti.

Božie slovo hovorí: „Požehnaný Boh a Otec Pána nášho Ježiša Krista, ktorý nás v nebeských veciach požehnal v Kristovi Ježišovi všetkým duchovným požehnaním.“ (Efezským 1:3) Kto teda uveril, má všetko požehnanie od Pána Boha.